

Junij 2010

ŠAUS

ŠAUS

Šolski časopis Srednje Upravno administrativne šole Ljubljana

Uvodnik

Predstavljamo vam že tradicionalno publikacijo Šaus. Tu boste našli dejavnosti na naši Srednji upravno administrativni šoli, ki so se odvijale skozi zadnje šolsko leto. Bilo je pestro, zabavno, norčavo, igrivo, zapleteno in odpleteno.

Poleg naštetega pa je bilo tudi likovno in glasbeno navdihnjeno. Dermatološko kozmetično izobraževalno ter tekaško plavalno.

Besede so odveč, le prelistajte in si oglejte slike ter prispevke na naslednjih straneh.

KAZALO

Iz življenja na šoli ...	2
Kultura ...	6
Raziskovalne naloge ...	12
Šport ...	15
Bili smo ...	16
Eksturuije	18

Časopis izdaja Srednja upravno
administrativna šola Ljubljana
Uredništvo: Inkubator
Fotografije: Matevž Kramer, Tomaž Prošek,
Dušan Vodeb, Anka Slana, arhiv fotokrožek
Lektorica: Maja Ipavec

INKUBATOR – Z IDEJAMI NA PLAN!

Inkubator je na pogled majhen prostor poleg knjižnice, ki je z letošnjim letom postal poln dogajanja. Tja se dijaki navadno zatekajo med prostimi urami, razlogov za to pa je več.

SUAŠevci so aktivni

Dolgčas je eden od pogostih razlogov, saj ga tam z lahkoto preženejo. Nekateri si čas krajšajo na računalnikih, vse več pa jih posega po družabnih igrah, od klasičnih, kot so razne karte, šah, mikado, Monopoli, domino, pa vse do modernejših – Activity, Jungle speed, Scrabble, Enka. Če jim to ni dovolj, si lahko postrežejo tudi z bolj atraktivnimi stvarmi, kot so žogice ali keglji za žongliranje, diabolo, poi in podobne vragolije. Nekateri pa raje posežejo po bolj mirnih razvedrilih ter prebirajo stripe in ljubezenske zgodbe ali pa zamišljeno rešujejo križanke ali sudoku.

SUAŠevci so kreativni

SUAŠ se lahko pohvali z ustvarjalnim kotičkom, kjer so dijakom vedno na voljo razni rekviziti za izražanje njihove umetniške žilice. Dijaki tako rišejo, slikajo, fotografirajo, izdelujejo stripe,

šivajo, pišejo pesmi, igrajo kitaro, prepevajo. Njihove izdelke z veseljem predstavimo v obliki razstav ali nastopov. Za ideje SUAŠevcev so vrata inkubatorja vedno odprta. Trudimo se, da jih, če se le da, pomagamo realizirati. Tako na primer poskrbimo, da imajo prostor, kjer lahko med prostimi urami plešejo, načrtujejo modno revijo ali pa debatirajo o aktualnih temah (droge, spolnost, ljubezen ...).

SUAŠevci so varni

Na šoli skrbimo za prijetno počutje naših dijakov. Želimo, da se na šoli kot nasploh v življenju počutijo dobro in varno. Inkubator je zato točka, kamor se lahko dijaki zatečejo po nasvet ali pogovor, kadar se srečajo s težavami. Ravno tako marsikdaj razrešimo kakšno dilemo, ki je nastala pri obravnavanju učne snovi.

Vso dogajanje inkubatorja bi lahko strnili z naslednjimi besedami: KVA B' RAD točka. Točka, kjer smo K - kreativni, V - varni in A - aktivni.

Inkubator

Iz življenja na šoli

VSAK ČETRTEK OB DVANAJSTIH

Vsak četrtek ob 12.05 h smo se dijaki udeležili ure fotokrožka.

Že sama beseda »foto« pomeni slika. Za nas je bilo torej pomembno, da se na fotokrožku slikamo. Na uri smo se učili o funkcijah fotoaparata, svetlobi ter kvaliteti slike. Ker seveda radi raziskujemo, smo se pozanimali tudi o delih fotoaparata. Nikoli ni manjkalo zabave, zato smo odšli tudi na svež zrak v naravo. Ker smo seveda obsedeni s facebookom, smo se slikali med seboj in dobre slike tam tudi objavili. Zaradi našega prijateljstva smo si fotoaparate sposojali med seboj, kot pravi profesionalci pa smo uporabljali tudi stojalo.

Članice fotokrožka

DAJ SI MASKO DOL, DA SE SPOZNAVA!

Dne 23.4.2010 smo v jedilnici Gleja izvedli prav posebno dejavnost – Dan brez maske.

Najprej se je javilo nekaj prostovoljcev, katerim smo s čistilnimi sredstvi očistili obraz, nato pa nanесли še sloje različnih mask in jih tako pustili, da delujejo. Med tem smo se pogovarjali in delili znanje o negi kože, različnih tipih kože, o najstniški problematični koži in o kožnih spremembah. Po določenem času (različen za različne maske) so si dijaki v toaletnih prostorih šole, umili obraze. Na novo odkrita naravna lepota, brez tone pudrov in prekrivnega make upa je izzvala nasmeh na obraze in veliko dobre volje. Prvi testiranci so potem lahko prevzeli vlogo maskerja in so nama pomagali pri naslednjih, ki so že pridno čakali v vrsti in vso zadevo opazovali.

Dijaki so se priučili, kako se izdelava naravne maske za obraz ter jo tudi izdelali in nato uporabili na sebi ali na sošolcu/ki. Videli so blagodejne učinke na koži, takojšen rezultat in se povezovali med seboj. Slednje je še kako pomembno za punce, ki živijo v zmoti, da morajo nositi takšne maske zaradi tega, da bodo lepše, torej zaradi samopodobe. Le – ta pa je sedaj ovržena in postavljena na novo, saj so dobile neposreden dokaz, kako lepe so lahko brez pretiranega make upa.

Nekaj sloganov iz dneva brez maske:

Moški ženski: »Daj si masko dol, da se spoznava!«

Koža govori: »Diham, ne zaduši me s pudrom.

Lepa si, bodi še lepša. Snemi masko! Zamenjaj puder s kožo!

Namesto v solarij na sonce!

Snemi puder, snemi mozolje!

Pokaži svoj obraz, pokaži svoj pravi jaz!

Naravna maska za obnovitev kože

Potrebujemo 2 žlici zmletih kosmičev, 2 žlici jogurta, 1 banana, 1/2 žlice olivnega ali mandljevega olja. Jogurt in banana pretlačimo in zmešamo, nato zmesi dodamo zmlete kosmiče in olje. Masko nanesimo na obraz, vrat in dekolte. Kožo prekrijemo s plastično folijo in toplo brisačo. Pustimo jo delovati 20 minut.

Inkubator

SUAŠ SI BOM ZAPOMNIL-A...

Šola mi bo ostala v spominu po tem, ko sem v drugem letniku uspela narediti vse predmete pravočasno in nisem imela popravnega izpita!

Nekaj, kar si bom zapomnil na tej šoli, je končni izlet, ko smo šli v Amsterdam.

Najbolj mi bo ostal v spominu naš Pinki in moji frendi ter frendice.

Šolo si bom zapomnila po sestankih pri omaricah, LOL!

Nikoli ne bom pozabila, da smo v Gleju gledali film.

Ne bom pozabila, ko sem v šoli padla po stopnicah, pred vsemi!

Najbolj si bom zapomnil, ko so pri pravo odtrgali klop!

Ne bomo pozabila, ko sem v drugem letniku prišla prvi šolski dan v šolo štiri ure prehitro!

Šolo si bom zapomnil po dobrih profesorjih.

Nikoli ne bom pozabil prof. Riharda Režka. »On je pa legenda!«

Suaš si bom zapomnila po petju in igranju kitare.

Suaš si bom zapomnila po Inkubatorju, v katerem sem izvedela zanimive informacije, ki niso v nobeni knjigi.

Suaš si bom zapomnila po zanimivih debatah s sošolkami.

Šolo si bom zapomnila po stopnicah, na katerih sem trenirala svoje noge.

Suaš si bomo zapomnili po Aqualuni in Portorožu.

SPOMIN PROFESORICE ITALIJANŠČINE

Pred nekaj leti smo pri pouku italijanščine preverjali poznavanje italijanskega časa Passato prossimo. To je pretekli čas.

Jaz: "Koliko besed tvori glagol v času Passato prossimo?"

Prvi učenec: "Dve."

Jaz: "Pravilno. Kateri besedi sta to?"

Pričakovala sem odgovor: pomožni glagol in pretekli deležnik.

Drugi učenec: "Passato in prossimo"

MLADA UMETNICA

Mlada umetnica Monika Podlesnik je dijakinja 1.Pa. Sošolke zanjo pravijo, da je vedno nasmejana in optimistična. Mi pa se sprašujemo, kako da ne bi bila nasmejana, ko pa odrašča v družini desetih otrok kot najstarejša in najpametnejša. In v prostem času? Ustvarja, piše pesmi in kratke zgodbe...

Zvezdno nebo

Črna noč se je spustila
in mene vase potegnila.

Sedaj možno je vse,
tudi, da sanje uresničijo
se.

Gledam v nebo,
kako je svetlo.

Tisoč drobnih luči,
vsaka zase gori!

Solza po licu priteče,
srce od veselja nič ne
reče.

Le nemo bedim
in skoraj zaspim.

Veke se težke zapro
in sanjati prično.

To nebo v spominu bo
ostalo,
kot svinčnik na papir v
meni se bo zapisalo.

Monika Podlesnik, 1.Pa

Poletne počitnice na morju

Ravnokar sem se noro zaljubila pa bova že ločena mesec dni! To je noro! Saj ne rečem, da morja nimam rada in da ne obožujem kopanja pod zvezdnim nebom, poležavanja na plaži pod žgočim soncem, dolgih sprehodov ob obali, lizanja mrzlega sladoleda, ki se kar topi v ustih.... vendar ne s starši!

Zaradi njih bom ločena od svoje prve velike ljubezni. To ni pravično. Ampak seveda mi kaj drugega ne preostane, kot da grem z njimi. Seveda sem trmasta in se ne dam kar tako... Uprla sem z vsemi izgovori, kar sem se jih spomnila...vendar uspeha ni bilo! Vsaj pretirano velikega ne!

Hudo mi je! Zelo hudo, ko ga moje oči ne bodo uzrle, ko ga moja ušesa ne bodo slišala, ko se ga moje roke ne bodo mogle dotakniti, ustnice poljubiti.

Pogrešam ga že zdaj! Pa še ve ne, da me ne bo toliko časa! Res ne vem, kako mu naj povem...kako naj pristopim, da ga ne prizadenem.

Težko mi je! Ponoči in podnevi bedim, besede izbiram, ne najdem pravih. Vem, da ne bo vesel, ko mu povem, da grem, da slišati se ne bova mogla, sms-jev pošiljati, kaj šele videti!

Saj bi se lahko, če starši ne bi vztrajali pri tem, da telefon pustim doma, kot bosta naredila tudi onadva. Jezna sem na njiju! Besna, ravnokar mi bo prekipelo! Živci popuščajo. Kot, da že ni dosti, da moram iti z njima za mesec dni...ne, za nameček pa še brez telefona!

Tudi to mu ne bo všeč! Saj, če bi bila lahko vsaj na zvezi, pa še to ne bova mogla biti!

Premišljudem, kdaj mu naj povem to "veselo" novico! Teden dni pred odhodom, 3 dni pred odhodom, 2 dni pred odhodom... Kdaj bo najbolj primeren čas, da ne bo tako močno bolelo? Vendar odločitev ni lahka, v vsakem primeru bo žalosten, ne bo mu vseeno!

Odločila sem se! Če mu povem v sredo, imava približno 2 dni časa, da se posloviva! Sestavim vsaj približno, kaj bom povedala, vendar vsakič ko preberem moj govor, mi solze napolnijo oči! Najraje bi mu napisala in odposlala, ne vem, mogoče po netlogu sporočilu, sms-ju, msn-ju....samo ne! Ne morem kar tako oditi, ne da bi ga še enkrat videla, poljubila, čutila, slišala in vonjala.

Odštevam dneve, ure, minute in sekunde do srede! Živčna sem! Hočem si pogristi vse nohte, kot sem imela navado, preden sem spoznala njega "gospoda pravega". Vendar ne

smem! Zadržim se. Hodim gor in dol po sobi! Srce mi razbija hitreje in hitreje in mislim, da mi bo vsak čas eksplodiralo! Pogledam na uro...že nekaj ur je bila sredo! Ne morem spati! Odpravim se pod tuš, da se predramim! Pod tušem nisem bila dolgo, no, vsaj zdelo se mi je tako, dokler nisem pogledala na uro! Zunaj se je delal beli dan...tako, kot vsak dan, je tudi danes vžilo sonce, kot da ni nič! Uležem se na ležalno gugalnico. Objamem tigrčka! Poslušam žvrgolenje ptic, oglašanje kukavice, šumenje dreves itd. Vse to me je uspavalo. Zaprla sem oči in zaspala!

Spet sem se zavedala, da sem živa, ko je kazalec na uri oznanil poldne. Napišem mu sms:

"Ko boš na cajti, me poklič, ku ti mam neki ful pomembnga za povedat! hvala. RTM"

Čakam klic. Živčna sem. Dočakala sem ga! Končno me je poklical.

"Živjo lepotička! kaj je taku pomembnga, d mi maš za povedat?"

Iz sebe sem komaj kaj spravila. Glas se mi je tresel!

"Am...živjo srčk. Ja am mam ti neki za povedat ja! Am sorry, ne vem, kko ti nej povem! Mene ne bo neki cajta doma, ku gremo na morje s starši! Tak, d se ne bova slišala neki cajta!"

Ni me prekinjal. Oglasil se je šele, ko sem končala.

"Pa sej se bova lahko slišala pa sms je pošilala, ane? Zato so pa telefoni!" Takrat nisem več vedela, kaj naj povem! Ampak morala sem mu povedati, da bo vedel.

"Am nej tuj tega ne boma mogla, ku moram fon pustit doma! Tk so mi rekli! Sorry....veš kok mi je hudo!"

Kultura

Vse kar se je slišalo iz telefona je bilo: "KAJ?!?!?"

Bila sem tiho. Začel je govoriti:
"Ja zakaj pa to? Kako d ne smeš met telefona sabo? Kaj se jim je zmešalu? Pa sej to ni res! Kok časa pa te ne bo?"
Toliko vprašanj mi je postavil, da sem bila še bolj zmedena, pa sem že tako bila!
"Ja, nvm, zakaj je tak... pč....rekl so, d ga ne smem k skos visim na fonu! ...ja zmešalu se jim je in to full.....ne bo me pa....am....dost časa..." Čisto potihom sem rekla: "Mesc dni"
Bil je tiho.... nisem slišala, da bi kaj govoril... Rekla sem: "Prosm ne mi bit tih, kej povej!" Nato se je oglasil. Vprašal me je: "Kdaj greš?" Bila sem tiho....hudo mi je bilo! Nisem vedela, ali mu naj povem...naj bom tiho...trgalo me je!
Preprosto ne znam najti besede, ki bi opisala moje počutje takrat! Odločila sem se, da mu povem! Zbrala pogum!
"Ta petek, srček!" "Oprosti, nisem vedela, kko ti nej povem, premišlevala sm dneve, noči sem bedela, srkbelo me je... Sej vem, da se ne bova videla, ku nimaš časa! Samo vedi, d te mam rada in te bom pogrešala!"
Mislila sem, da me bo nadrl, zakaj mu to šele zdaj pravim..vendar me ni! Rekel mi je:
"Boncika rad te imam...ti si mi use res use...tut js te bom pogrešu! Vem, d moraš jiti in d nimaš druge izbire! Nekak bova že preživela to! Upam! Kdaj pa greste v petek?"
Na moje presenečenje je razumel! Zato mi je všeč.
"Hvala d štekaš! To ful spoštujem. Upam tut js da! ob 4 zutri! Zaka? "
Oh, kako me je zanimalo zakaj sprašuje kdaj grem!
"Kr taku!"

S tem sva se poslovila....bila sem vesela in žalostna hkrati! Zakaj mora imeti službo... Ne razumem tega! Vendar moram... Tudi jaz jo bom nekoč imela in tudi jaz ne bom imela časa! Sprijaznila sem se, da se ne bova videla! Se zgodi in se dogaja! Kaj hočemo? Nič ne moremo!

Četrtek je hitro minil in bližal se je petek s svetlobno hitrostjo! No, saj po eni strani, če priznam, sem bila tudi vesela, da malo grem! Ampak lahko bi šel z mano še on! Eh! Je že imel dopust!

Imela sem še nekaj stvari za pakirati! Danes ne grem spat! Ulegla sem se na ležalno gugalnico na balkonu in gledala zvezde! "Ko bi ga še vsaj enkrat videla preden grem" sem si mislila! Telefon je zazvonil.... Znana melodija sms-a! Napisal mi je sms! "Živjo sem te zbudu? Kaj kej delaš? Sam hotu sm ti povedat, d te mam rt! Sporoč, če si zbudjena!"
Takoj sem pograbila telefon in odpisala: "Ne srčk nisi me zbudu. Gnes ne idem spat! Ležim na gugalnici! Ti?"
Ni mi šlo u glavo, zakaj ga zanima, če sem zbudjena! Ampak dobro! Niti minuta ni minila in že je odpisal.
"Nič ne delam! Sam bi blo dobr, če bi mi dol pršla odprt!"

Šok! Skoraj me je kap! Kaj? On je tukaj? Kako? Kaj? Nič mi ni bilo jasno! Na hitro sem dala nase hlače in odhitela dol! Objel me je!
"Pogrešal sem te preveč, da bi te pustil brez, da bi se še enkrat videla!"

Samo "hvala" sem spravila iz sebe! Še vedno nisem vedela nič! Po glavi mi je rojilo 1000 vprašanj, vendar sem bila tiho! Z mano je ostal vse do 3 ure zjutraj! Za

Kultura

to sem mu hvaležna!

Potovanje na morje je bilo samo sanjanje! Poslušala sem glasbo in zaspala od utrujenosti! Prva dva tedna sta minila dokaj normalno! Vse sem zapisovala! Od tega kako ga pogrešam, do tega, kakšen dan je bil, kaj smo delali itd.!

Jooj, še dva tedna! Na koncu 3. tedna se mi je že mešalo! Nobenega sms-a, ker nisem imela telefona... Le gledala sem ga lahko na slikici!

"Še en teden pa bo!" Sem si govorila ves čas! Samo zato, da bi zdržala! Prvi dan zadnjega tedna na morju sem se skregala s starši! Ves dan sem ostala v sobi! Ležala na postelji in mislila nanj! Zaspala sem! Zbudil me je ropot moje hotelske sobe! Še enkrat šok! "pa saj nima nihče mojih ključev od vrat! Se bom delala da spim" sem si mislila in mižala!

Vrata so zaloputnila! Slišala sem kolesca! Nisem se ganila! Nakar začutim, da se je nekdo usedel poleg mene! Moje srce je začelo hitreje biti! "Bončika moja, se ti sanja kok sm te pogrešu?"

"Omg omg on je!" Pogledala sem! Oči so se mi svetile, kot še nikoli! Srce mi je razbijalo... tako hitro, da sem komaj dihala! Močno sem ga objela! Nisem ga spustila! Bilo je tako, kot takrat, ko otrok dobi darilo! Gleda ga in komaj čaka, da raztrga papir in vidi kaj je dobil!

"Lepotička, veš, ceu tedn ostanem tuki! Boš mela kej profi?"

"Ooooo aja? Ne! Itak, d ne!" sem rekla!

Cel teden sva bila skupaj! Niti sekunde ločena! Ležala sva na plaži, hodila po vročem pesku, ki naju je žgal po nogah, se skupaj smejala vsem, govorila zgodbe, takšne ali drugačne, jokala, kopala ponoči pod zvezdami in podnevi pod soncem, lizala sladoled... Skupaj zaspala in se skupaj zbudila! Bilo je nepozabno!

Minilo je prehitro... Če so se trije tedni vlekli, je ta teden minil, kot mi mignil!

Šele zdaj sem ugotovila, koliko ti lahko nekdo pomeni in kako ga lahko pogrešaš, če ga nimaš ob sebi!

Monika Podlesnik, 1.Pa

SUAŠ PROFI BEND

Profi, ker smo profesionalci? Ah ne, enostavno zato, ker smo profesorji. Izjeme pa potrjujejo pravilo.

Informacija je prišla do mene »od zgoraj«. Pred tremi leti je namreč ravnatelj v referat prinesel CD in rekel, naj ga naštudiram, saj je naslednji večer vaja. Na CD-ju so bile tri pesmi, ki smo jih potem odigrali in odpeli na novoletni prireditvi. Tega, da je počil lok violine in so orgle imele kratek stik ter smo prvi nastop izvedli precej na suho, publika ni niti opazila.

Vse naslednje leto smo se spraševali, ali bo letos tudi kaj, in čakali na pobudo od zgoraj. Prišla je spet na isti način, samo, da je tokrat bilo treba v dnevu in pol naštudirati 12 komadov. Prva vaja je bila temu primerna - podobna karaokam. Na srečo je bila naslednja vaja čez nekaj dni, tako da sem uporabila nasvet Mihe Hercoga (Mr. Lendero): vadi med vožnjo avtomobila.

Nastop je bil popoln uspeh. Dijakinja Saša Korošak je odpela pesmi z najvišjo tonaliteto, najbolj pa sta zažgala prof. Košorok z violino in prof. Štermecki za bobni.

Dijaki so bili navdušeni, mi pa smo se počutili precej zvezdniško.

To šolsko leto repertoarja v dveh vajah seveda nismo mogli dopolniti, tako da smo ponovili lanskega, in sicer prav v istem vrstnem redu. Izvedbo je popestrila prof. Anka s saksofonom in pa nova, popolnejša odrska oprema. Prav dragoceno je namreč, da pevec tisto, kar poje, ob hrupu bobnov, kitar in klaviatur iz ozadja, tudi sliši!

Naučila sem se, da je početje na odru izjemna zabava, da nekatere pesmi, ko jih zapoješ, niti niso tako slabe, da je petje utrudljivo, predvsem pa, da imajo ljudje, s katerimi sem drugače vsak dan v šolsko-službenem stiku, talente, ki jih nisem pričakovala.

Luciana Šuran (fista, ki ne gre na kolena)

PES`M 1.Pa!

Sestrični Babača sta polni energije,
vedno si izmislita nove vragolije.

Tina B. rada knjige prebira,
zato pa gospodična Špela ne more brez
čika in pira.

Ampak Nuša se čist spremeni,
ko Čoro z Viča skoz vrata u razred uleti.
Ana, Taša in pa Jasna se na pjači dobivale
so,

zdej pa NMS-je pridno popravljajo.
Urška razredni norček je,
Feti pa znova in znova kameram nastavlja
se.

Lučka na kitaro špila,
Janja pa zravn »blond« vice prbija.
Dušan redno prve ure zamudi,
ker vlaku kr na lepem guma spusti.
Sara, Darja, Erika in Kristina iz Cerk`nce so,
vsak petek na Slivn`co z metlami lejtajo.

Tjaša Mansonova fenica je,
Veronika pa bol zase drži se.
Natalija pr urah od dougčasa umira,
Nina pa jo pr tem čist podpira.

Nuška rada vozi,
nehote pa tudi ljubezenske težave sproži.
Suzi, Ester, Teja ter Tjaša v klubu tihih so
in se rade piflajo.

Mateja včasih žalost premaguje,
ko po razredu pogleduje.

Kristina H. je marljiva,
Tina K. pa zelo nepredvidljiva.
Sinička lepotečka fura bus
in misli na šolski plus.

Sam da Moniki prideta ukup,
je pravi OBUP!

Ko luna svojo moč deli,
razred preprosto ponori
in to smo Mi!

RAZISKOVALNA DEJAVNOST

Dijaki in mentorji naše šole skoraj vsako leto sodelujejo tudi na različnih raziskovalnih tekmovanjih. Eno od pomembnejših tekmovanj za ljubljanske srednješolce organizira Mestna občina Ljubljana, ki že vrsto let organizira tekmovanje »Zaupajmo v lastno ustvarjalnost 2010«. Na letošnjem, že 23. srečanju mladih raziskovalcev in njihovih mentorjev, je iz naše šole sodelovalo pet mentorjev in mentoric in sedemnajst dijakinj z osmimi raziskovalnimi nalogami. Ne glede na rezultate je to srečanje pomembno, saj morajo biti raziskovalne naloge izdelane po enotnih navodilih, njihovi raziskovalni problemi pa segajo na različna strokovna področja. Ta izkušnja je zanimiva tako za dijake kot tudi mentorje, saj vsako leto odkrivajo in predstavljajo izjemno inovativne in prepričljive rešitve zastavljenih problemov. Srečanje je tudi priložnost za izmenjavo znanj in mnenj med mentorji, kar jim olajša nadaljnja sodelovanja na podobnih tekmovanjih, za mlade raziskovalce pa je to vzpodbuda za nadaljnje učenje.

Na tekmovanju so bile predstavljene naslednje naloge s šestih strokovnih področij :

1. EKONOMIJA:

- **Dijaško delo.** Mentor: Janez Gluhododov, dijakinji Egzona Bajrami, Petra Jerant.

- **Moja šminka** – kakovost, cena ali ekologija? Mentorica: Simona Miklič Ogrin, dijakinje Špela Pezdir, Barbara Pogačar, Petra Šavelj.

2. ETNOLOGIJA:

- **Alma Karlin: nenavadna Celjanka.** Mentorica: mag. Slavica Kožar Černelič, dijakinja Marinka Smole.

3. SLOVENŠČINA:

- **Bralna kultura med mladimi.** Mentorica: Simona Miklič Ogrin, dijakinje: Katja Jankovič, Nina Piliš Kreitmayer, Medeja Zajc.

4. PSIHOLOGIJA:

- **(Ne)motiviranost dijakov 2. Eb.** Mentorica: Metka Pekle, dijakinji: Sara Primc, Saša Malovrh

5. SOCIOLOGIJA:

- **Otrok, ki raste s klofutami, bo reagiral z nasiljem.** Mentorica: mag. Slavica Kožar Černelič, dijakinji Simona Lešnjak, Brigita Rizvanovič
- **Kult zdravja in zaupanje zdravnikom.** Mentorica: mag. Slavica Kožar Černelič, dijakinja Snežana Knežević

6. ŠPORT:

- **Odnos dijakinj do pouka športne vzgoje na prehodu iz osnovne v srednjo šolo.** Mentorica: mag Slavka Podobnik, dijakinje Suzana Nikolić, Nuša Žerjav, Teja Susman.

Naloge so dijakinje predstavile tudi v nekaterih razredih, tako da se je z njimi seznanilo veliko dijakov, hkrati pa bodo mentorji za zbornik raziskovalnih dejavnosti Feferon pripravili tudi širše poročilo.

Na državnem tekmovanju iz znanja turizma pa so z nalogo **Motociklizem, zanimiv za turizem** sodelovale mentorica Simona Miklič Ogrin ter dijakinji Alma Sobočan in Helena Lavrič.

Slavica Kožar Černelič

IZJEMEN USPEH RAZISKOVALNE NALOGE O ALMI KARLIN

V letošnjem šolskem letu je iz naše šole dosegla izjemen uspeh raziskovalna naloga s področja etnologije Alma Karlin: nenavadna Celjanka, ki jo je izdelala Marinka Smole iz 2.Ec pod mentorstvom Slavice Kožar Černelič. Naloga je na 23. srečanju mladih raziskovalcev in njihovih mentorjev mesta Ljubljane zmagala in se uvrstila na državno srečanje. Na 44. srečanju mladih raziskovalcev Slovenije v Murski Soboti je ponovno zmagala. Raziskovalka in mentorica sta odgovorili na nekaj vprašanj.

1. Marinka, čestitamo ti za dvakratni zmagi, za kateri si bila tudi nagrajena!

Marinka: »Dobila sem dve nagradi, in sicer me je mesto Ljubljana nagradilo s štiridnevnim potovanjem v Rim, Neapelj, Pompeje in Firenze, Zveza

organizacij za tehnično kulturo Slovenije pa z osem dnevnim interdisciplinarnim taborom v Zrečah. Vesela sem zmage in lepih nagrad. Vedela sem, da je naloga dobra, tega pa vseeno nisem pričakovala.«

2. Kdo pa je bila Alma Karlin?

Marinka: »Bila je nenavadna ženska, za nekatere celo čudakinja in je živela pred svojim časom. Rodila se je v Celju, leta 1989, umrla pa 1950. Bila je vsestranska: poliglotka, učiteljica, novinarka, svetovna popotnica (potovala je 8 let), pisateljica, pesnica, zbirateljica etnografskega gradiva, teozofinja, predavateljica, prevajalka, slikarka, žal pa pri Slovencih dolgo časa zapostavljena, saj je pisala v nemškem jeziku. Njena slava v domovini šele prihaja, saj šele sedaj pospešeno prevajajo in izdajajo njena številna literarna in potopisna dela, dokumentarni filmi in razstave ter simpoziji o njej.«

Raziskovalne naloge

3. Zakaj si se odločila za raziskovalno nalogo in ravno za Almo Karlin?

Marinka: »Za raziskovalno nalogo sem se odločilo na pobudo moje mentorice, prof. Kožarjeve, ki je v meni prepoznala interes za tako delo. Ker sem že prej vedela nekaj o Almi Karlin, sem prebrala še nekaj njenih del in odločitev je bila dokončna. Lahko rečem, da je bilo z nalogo veliko dela, vendar sem sedaj izredno zadovoljna. Brez mentorstva Slavice Kožar mi ne bi uspelo, zato se ji res za vse iskreno zahvaljujem.«

4. Kaj je potrebno, da dosežeš tak uspeh?

Marinka: » Najpomembnejša je odločenost za delo, vztrajnost, veliko branja in pisanja ter predvsem dober mentor, ki te vseskozi vzpodbuja, uči in popravlja.

5. Kaj lahko rečeš za konec?

Marinka: »Kot sem dejala že na zagovoru naloge, sem se izredno veliko naučila, predvsem sem podrobno spoznala življenje in delo Alme Karlin, kako raziskovati, si delati izpiske, ločiti med pomembnim in nepomembnim in še veliko drugega,

kar je zasluga mentorice. V Pokrajinskem muzeju v Celju sem si ogledala tudi razstavo o njej, ki si je drugače verjetno ne bi. Tudi na zagovorih slišiš veliko zanimivega in koristnega. Mislim, da se bom zaradi tega lahko ponovno lotila nove raziskovalne naloge.

Mentorica Slavica Kožar: »Vsekakor sem izjemno vesela zmagovalne naloge, ki je priznanje za dijakinjo, mentorico in šolo. Danes med dijaki ni posebnega navdušenja za poglobljeno učenje, zato učitelji zelo težko izberejo take, ki bi bili pripravljeni pol leta intenzivno poslušati njihova navodila, brati in pisati. Letos sem imela izjemno srečo s svojimi raziskovalkami, saj so bile izjemno dobre in so izdelale tri raziskovalne naloge, seveda pa je konkurenca zelo velika tako med dobrimi mentorji kot raziskovalci in vsakdo ne more zmagati. Učitelj, ki se odloči za mentorstvo, sprejme na svoja ramena veliko dela in odgovornost, vendar je na koncu tudi nagrajen ravno s tistim, kar je njegovo poslanstvo; namreč učiti mlade in jih navdušiti, da postanejo radovedni in vztrajni. Kot mentor raziskovalne naloge se tudi sam veliko nauči, ob zagovorih pa izmenja izkušnje z drugimi mentorji.

Slavica Kožar Černelič

ŽENSKA NOGOMETNA EKIPA

Od letošnje pomladi tudi dekleta igramo nogomet. Vaje potekajo enkrat tedensko v naši šolski telovadnici, kjer se skupaj z našim trenerjem, prof. Samom Zupančičem, podimo za žogo po parketu. Ekipa je zaenkrat v majhnem številu, a vsako dekle je dobrodošlo. Za to šolsko leto smo si zastavili cilj, da igramo med seboj in s tem vadimo ter

se zabavamo. Drugo leto pa upamo na tekme proti drugim ženskim nogometnim ekipam iz drugih šol, da se dokončno preizkusimo v pravih tekmah.

Tina Birk, 1.Pa

UTRINKI Z DRŽAVNE PROSLAVE OB DNEVU RUDOLFA MAISTRA

Praznovanja, ki je bilo letos v Ravnah na Koroškem, se je udeležila delegacija naše šole: ravnatelj Dušan Vodeb, prof. Stanka Golob, prof. Rihard Režek, dijakinje: Marina Dejanovič, Tjaša Grum, Marija Andonova, Petra Koželj iz 2.Ea razreda, Manuela Družanovič in Sandra Jankovič iz 2. Aa razreda ter Mateja Mole Starič iz 1.Aa razreda.

Ob dnevu Rudolfa Maistra se spominjamo dogodka, ko je general Rudolf Maister razorožil Zeleno gardo mariborskih Nemcev in tako prevzel oblast v Mariboru. To se je zgodilo 23. novembra 1918.

Najprej smo odšli do spomenika Rudolfa Maistra, ki je postavljen v Ljubljani ob železniški postaji, kjer sta ministrica za obrambo Ljubica Jelušič in ljubljanski župan Zoran Jankovič položila venca. To smo storili tudi pri Ministrstvu za obrambo, kjer prav tako stoji spomenik Rudolfa Maistra.

Nato smo se odpravili na Ravne na Koroškem, in sicer na gimnazijo, kjer je

imelo Društvo Rudolfa Maistra svoj zbor, učenci gimnazije pa so pripravili poseben kulturni program.

Državna proslava, je potekala v prostorih osnovne šole Prežihovega Voranca. Slavnostni govornik na prireditvi je bil predsednik Državnega sveta Blaž Kavčič. Proslave so se udeležili tudi predsednik države dr. Danilo Türk, predsednik vlade Borut Pahor ter ostali politiki.

Maistrov izrek "SEM JAZ KI PRED STAVLJAM SILO" je bil vodilna misel tega večera. Izrekel ga je takrat, ko je odstavil predsednika nemškega sodišča v Mariboru.

Na proslavi je sodeloval moški pevski zbor, ki je na začetku zapel slovensko himno. Večer so popestrili tudi drugi glasbeniki in pevci. Po končani proslavi nas je čakala pojedina. Tam smo se znašli skoraj vsi, ki smo bili na tem slavnostnem večeru. Priznam, da ni bilo slabo! □

Marina Dejanovič, 2.Ea

POGOVOR PRI PREDSEDNIKU DRŽAVE dr. DANILU TÜRKU

V torek, 15.12.2009, je bila naša šola povabljena na pogovor k predsedniku države dr. Danilu Türku.

Med povabljenimi je bilo pet osnovnih in pet srednjih šol. Povabljeni so bili tudi razni znani gostje, npr. Tomaž Domicelj, Miro Cerar, Tone Partljič ter ostali. Na tem srečanju smo se pogovarjali o domovinski vzgoji.

Kako radi imamo svojo državo? Koliko sploh vemo o njej? To so bila le nekatera vprašanja, ki so se vrstila na razpravi. Na tem srečanju so nam tudi

prikazali, kako poteka debata na način pro et kontra (za in proti). Sodelovali so dijaki, ki so se na tem področju uvrstili na državno prvenstvo.

Vsaka šola se je predstavila s svojim mnenjem o domovinski vzgoji. Mi smo povedali, kaj delamo pri tem predmetu in kaj je naš cilj oz. cilj domovinske vzgoje. Po tej razpravi je sledila še kratka pogostitev, kjer smo se tudi slikali s predsednikom in dobili njegov podpis. Bila je zelo zanimiva in neprecenljiva izkušnja.

Petra Koželj in Tjaša Grum, 2.Ea

Tekmovanja

STROJEPISNO TEKMOVANJE V HITROSTNEM PREPISOVANJU BESEDIL 1. IN 2. LETNIKOV

V letošnjem šolskem letu smo profesorji Praktičnega pouka pripravili **tekmovanje v hitrostnem prepisovanju besedil na računalniku** in sicer ločeno za 1. in 2. letnike. Pripravljenost dijakov za tekmovanje je bilo veliko, na predtekmovanjih smo izbrali najboljše, ki so se pomerili med seboj na končnem tekmovanju. Prvi letniki so se pomerili dvakrat in sicer 16. decembra 2009 in 22. aprila 2010; drugi pa 10. maja 2010. Kako hitri so bili posamezni dijaki, si lahko ogledate v prikazani tabeli. Kot vidite so rezultati taki, da bi se z njimi nekateri uvrstili zelo visoko tudi na državnem tekmovanju.

Še enkrat čestitamo vsem udeležencem tekmovanja posebno pa še zmagovalcem.

REZULTATI ŠOLSKEGA TEKMOVANJA V HITROSTNEM PREPISOVANJU BESEDIL 1. LETNIKI sreda, 16. 12. 2009

Ime in priimek, razred	Udarci	Napake	Min	Sek	Hitrost
1. Mak ŽELEZNIK 1. Eb	1918	9	5	17	327,5
2. Dragan STOJANOVIČ 1. Aa	1918	9	5	41	312,9
3. Ilda KOČAN 1. Ea	1925	16	5	9	299,6

REZULTATI ŠOLSKEGA TEKMOVANJA V HITROSTNEM PREPISOVANJU BESEDIL 2. LETNIKI četrtek, 22. 4. 2010

Ime in priimek, razred	Udarci	Napake	Min	Sek	Hitrost u/min
1. Ilda KOČAN 1. Ea	2109	9	5	11	369
2. Edisa ZUKIČ 1. Ec	2114	14	5	50	320,7
3. Danijela KAJIŠIČ 1. Aa	2123	23	5	01	309

REZULTATI ŠOLSKEGA TEKMOVANJA V HITROSTNEM PREPISOVANJU BESEDIL 2. LETNIKI Ljubljana, 10. 5. 2010

1	HARIS MUJAKIČ	Mentorica: Smilja Nose	2 EB	404
2	SARA PRIMC	Mentorica: Smilja Nose	2 EB	332
3	NATAŠA KOSTREŠEVIČ	Mentorica: Jadranka Markelj	2 EC	312

ROMUNIJA

V letošnjem šolskem letu se je skupina dijakov in dijakinj odpravila v Romunijo, natančneje v Transilvanijo.

Transilvanija je najslikovitější in najbolj romantična provinca v državi. Pohvali se lahko z vrhovi, ki segajo prav do neba, jezeri in prečudovitimi dolinami, legendarnimi dvorci in gradovi, lesenimi cerkvami z visokimi strehami ... Vse to pa je začinjeno z morečo zgodovino.

Posebno pozornost smo namenili dvema zelo dobro ohranjenima srednjeveškima mestoma. To sta Sigishora in Brasov. Sigishora je tudi rojstni kraj znamenitega grofa po imenu Drakula.

V mestu Brasov, kjer smo prav tako začutili duha krvoločnega grofa, se med seboj prepletajo resnica, legende in domišljija.

Ogledali smo si tudi grad, kjer so snemali filme o grofu Drakula.

Pot nas je vodila tudi mimo kraja Medias, kjer smo si ogledali zanimivo gotško cerkev.

Cluj Napoca je glavno mesto Transilvanije. Po tem mestu smo se sprehodili zadnji dan in si ogledali kar nekaj znamenitosti.

Vsekakor pa nam bo Transilvanija v spominu ostala še po nepredvidenih dogodkih, ki jih je bilo kar nekaj in bodo za vedno ostali v našem spominu.

Če vas zanima, kaj vse se nam je torej pripetilo izven načrta, vprašajte dijake, ki so bili na tej ekskurziji.

Nejka Sklepič, Ramela Vejapi 1. Ab

EKSKURZIJA V PRAGO

Dne 17.6.2010 smo se ob 5 uri zjutraj odpravili preko Avstrije v Češko prestolnico Prago, ki nas je pričakovala v soncu. Naredili smo kratek sprehod po mestu, da smo dobili osnovne vtise. Nato smo se odpravili v hotel, po večerji se je polovica odpravila v največjo diskoteko v Evropi. Ob drugi uri smo legli k počitku. Naslednji dan smo se odpravili na Hradčane, kjer je rezidenca češkega predsednika in veliko arhitekturnih spomenikov našega Plečnika. Popoldne, po sprehodu po Karlovem mostu, je bil prosti čas namenjen nakupom ali ogledu nogometne tekme SLO-ZDA. Zaradi utrujenosti zvečer nismo odšli na nočni sprehod po Pragi. Naslednje jutro smo se odpravili na Hutno goro, kjer je rezidenca čeških kraljev in znamenita kostnica. Polnih vtisov smo se odpravili češko-avstrijske meje, kjer smo imeli še čas za zadnje nakupe. Polnih vtisov smo prišli okrog 22. ure domov. Skupaj smo uživali in preživeli lepe trenutke v Pragi.

Vrhovec Mojca, Josipa Delić 1. Ea

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

Založila in izdala: Srednja upravno administrativna šola Ljubljana, za založnika: Dušan Vodeb, Besedila: učitelji in učenci SUAS-a, Oblikovanje in prelom: učenci SUAS-a, Fotografije in risbe: SUAS, Naklada: 200 izvodov